

[Grove]

ren kunne vise sig lidt mere smidig i sine forhandlinger. Ministeren lægger megen vægt på, at det kun er samtaler, der bliver ført. Det havde været rart, om vi havde haft fornemmelsen af, at der også var ført nogle forhandlinger, at man havde prøvet at finde frem til en konstruktiv løsning.

Fra konservativ side tror vi egentlig ikke længere, at ministeren er i stand til at løse denne konflikt, og derfor vil vi gerne opfordre ministeren til at optage forhandlinger med SAS og de øvrige flyselskaber derude om at danne et selskab, der kan overtage ansvaret for flyveledelsen i Kastrup lufthavn.

Som før nævnt var det forudsat i det forlig, der blev indgået for 9 måneder siden, at tiden skulle bruges til at finde en fornuftig løsning. Vi kan jo ikke sige, at det er urimeligt, at man vil have bedre arbejdsforhold, når der er en underbemanding på ca. 25 pct. i Kastrup lufthavn med hensyn til flyveledere. Ministeren har i de 9 måneder kun som den eneste løsning foreslået, at man nedskærer uddannelsestiden for flyveledere. Det er en løsning, der ikke engang vil rette op på underbemandingssituationen inden for de første 3, 4, 5 år. Vi må forudse, at vi også om 3-4 år står i den samme situation, som vi står i i dag med hensyn til mangel på flyveledere, hvis ikke det lykkes flyvelederne efterhånden at få trafikken skåret så stærkt ned, at antallet af indkommende fly passer nogenlunde til det antal flyveledere, vi har. Det er jo også en måde at løse denne konflikt på, men som jeg gjorde opmærksom på, ville det være en dyr løsning for samfundet.

Denne sag drejer sig ikke kun om penge. Den drejer sig også om at få ordnede forhold for flyvelederne, så de undgår det stress, som de er udsat for i dag med så meget overarbejde. Det drejer sig om at tage hensyn til befolkningen, det drejer sig om erhvervslivet, og det har ministeren ikke taget hensyn til. Man skulle egentlig tro, at ministeren som gammel fagforeningsmand – eller nært knyttet til fagforeningerne – måtte vide, at den dårligste måde til at opnå et positivt forhandlingsresultat er de korslagte armes politik. Gå dog ind i en positiv forhandling om disse arbejdsforhold! Så tror jeg også at flyvelederne vil give afkald på de store lønforhøjelser, som man på nuværende tidspunkt ganske glimrende ved man ikke kan få. Giv

dem dog en positiv behandling, så vi får bedre arbejdsforhold derude!

Jeg vil gerne på venstres og det konservative folkepartis vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketetinget fastslår, at det er regeringens og trafikministerens ansvar, at flyvetrafikken fungerer normalt, pålægger folketetinget regeringen snarest muligt at leve op til dette ansvar, og folketetinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Dohrmann (FP):

Indledningsvis vil jeg godt sige, at hvis der skal komme noget som helst godt ud af denne debat, skal tiden i hvert tilfælde ikke misbruges til, at hverken hr. Ivar Hansen eller ministeren står gensidigt og beskylder hinanden for, hvem der har lavet fortidens fejl og ikke sørget for, at vi har uddannet flyveledere nok.

Den dagsorden, der nu er fremsat, burde faktisk være overflødig. Ministeren har jo lige stået og sagt, at det var hans ansvar. Men vi skal da, når det kommer så vidt og forslaget kommer til afstemning, gerne bekræfte, at sådan er det nu engang, den ansvarlige minister har ansvaret. Det lader sig ikke modsige.

Det er helt utilstedeligt og uacceptabelt, at små grupper af højtlønnede tjenestemænd – det kan være EDB-folk, for øjeblikket er det flyveledere – gang efter gang med held lammer hele samfundet. Det hører ingen steder hjemme, og det vil fremskridtspartiet ikke bøje sig for. Vi vil ikke acceptere det. Sådan noget som samfundssind, arbejdsglæde, at gøre en indsats for det, man nu engang får sin løn for, det var noget, man talte om i gamle dage. I dag har man nærmest indtryk af, at flere grupper i samfundet er mere interesserede i at sabotere det, de har med at gøre. De forsøger at rage til sig på andres bekostning.

Det er flere gange blevet sagt, at det var dejligt at have nogle tjenestemænd, for dem kunne man da altid stole på. Jeg vil vove